

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816202069
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3816202069.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrylovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v spore žalobcu Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., IČO: 35 937 874, so sídlom 850 05 Bratislava, Mamateyova č. 17, proti žalovanému O. C., narodenému XX.X.XXXX, trvalý pobyt L. XX/X, XXX XX O., občanovi Slovenskej republiky, právne zastúpenému JUDr. O. K., advokátom, so sídlom kancelárie Z. č. 6, O., o zaplatenie 818,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 18C/30/2016-77 zo dňa 22. augusta 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 818,01 eur a náklady konania, spojené s vymáhaním pohľadávky v sume 4,85 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania (výrok II.).

2. Podanú žalobu odôvodnil žalobca tým, že žalovaný dňa 20.7.2011 fyzicky napadol poistencov žalobcu M., nar. XX.X.XXXX a G. E. E., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom F. XXX/X, O. a spôsobil im zranenie s vyžiadanim lekárskeho ošetrovania, za ktoré žalobca uhradil poskytovateľom zdravotnej starostlivosti liečebné náklady v celkovej sume 818,01 eur. Zavinenie žalovaného vyplýva z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ Prievidza ČVS: U.-XXXX/PD-PD-XXXX zo dňa 16.4.2015. Menovaní sú poistencami žalobcu v zmysle § 74 ods. 7 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach. V súvislosti so zranením uhradil žalobca náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. V zmysle § 42 ods. 4 písm. a/ zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti žalobca má právo uplatniť voči tretej osobe nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

3. V odpore proti vydanému platobnému rozkazu č.k. 18C/30/2016-13 zo dňa 4.3.2016 žalovaný namietal tvrdenie žalobcu, že zavinenie žalovaného vyplýva z Uznesenia Okresného riaditeľstva PZ ČVS: ORP-2011/PD-PD-2011 zo dňa 16.4.2015 z dôvodu, že je vedené prípravné konanie a nebolo právoplatne rozhodnuté o tom, či žalovaný zavinil to, čo tvrdí žalobca. Zároveň žalovaný vzniesol námietku premlčania.

4. Vo vyjadrení k odporu žalobca navrhol prerušenie konania do právoplatného ukončenia trestného konania, vedeného Okresným riaditeľstvom PZ v Prievidzi pod sp.zn. ČVS: ORP-2011/Pd-PD-2011. Uznesením zo dňa 7.9.2016 č.k.18C/30/2016-33 súd prvej inštancie konanie prerušil do

právoplatného skončenia trestného konania, vedeného Okresným riaditeľstvom PZ v Prievidzi pod sp. zn. ČVS: ORP-2011/Pd-PD-2011, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.10.2016. Uznesením zo dňa 15.3.2018 č.k. 18C/30/2016-47, po odpadnutí prekážky, súd prvej inštancie rozhodol o pokračovaní v spore. Trestné konanie vedené pod sp.zn. ČVS: ORP-2011/Pd-PD-2011, následne na Okresnom súde Prievidza bolo skončené rozsudkom zo dňa 16.2.2017 č.k. 3T/59/2016-214, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2017.

5. V písomnom podaní zo dňa 4.5.2018 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/59/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2To/38/2017, ktorým bol žalovaný uznaný vinným pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví. Vo výroku rozsudku si krajský súd osvojil konštatovanie, že zranenie poškodeného M. I. X. si vyžiadalo obmedzenie obvyklého spôsobu života do 35 dní a poškodenej G. E. E. v trvaní 35 dní. V trestnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok, ktorý určil obmedzenie obvyklého spôsobu života u oboch poškodených v trvaní 35 dní. Žalobca si uplatňuje voči žalovanému náhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť oboch, u prvého poškodeného od 21.7.2011 do 5.9.2011 a u druhého poškodeného od 26.7.2011 do 14.2.2012, čo nezodpovedá dobe narušenia obvyklého spôsobu života podľa znalca, u oboch po 35 dní. Dňa 24.1.2017 žalovaný zaslal žalobcovi list, v ktorom ho žiadal o prehodnotenie nákladov na poskytnutú zdravotnú starostlivosť s tým, že žalovaný je ochotný uhradiť skutočne vynaložené náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť tak, ako to bolo určené znalcom z odboru zdravotníctva, za prvých 35 dní u každého poškodeného. Na predmetný list žalobca nereagoval. Žalovaný žiadal súd, aby uložil žalobcovi povinnosť vyčísliť náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť za 35 dní u každého poškodeného a takúto škodu je žalovaný aj ochotný uhradiť, vo zvyšku žiadal žalovaný žalobu zamietnuť.

6. Žalobca v stanovisku zo dňa 22.5.2018, že termín obmedzenia obvyklého spôsobu života nie je totožný s termínom doby liečby. Skutočnosť, že poškodený je obmedzený na obvyklom spôsobe života po stanovenú dobu, v zmysle znaleckého posudku 35 dní, nevylučuje potrebu kontrolných vyšetrení aj po uplynutí tejto doby. Za zdravotnú starostlivosť sa nepovažuje len samotný výkon ošetrenia vzniknutého poškodenia zdravia, ale aj diagnostika a následné kontrolné vyšetrenia za účelom zhodnotenia zlepšenia resp. vylúčenia zhoršenia zdravotného stavu. Aj pri prípadnej kúpeľnej liečbe, ktorá môže nasledovať v lehote jedného roka po poškodení zdravia, vzniká v zmysle platných právnych predpisov aj judikatúry zdravotným poisťovníam nárok na náhradu vynaložených liečebných nákladov. Táto kúpeľná liečba býva absolvovaná s veľkým časovým odstupom po uplynutí doby obmedzenia obvyklého spôsobu života. Z uvedeného dôvodu nie je možné stotožňovať dobu obmedzenia obvyklého spôsobu života s dobou, po ktorú bola poskytnutá komplexná zdravotná starostlivosť. Návrh žalovaného na skrátenie doby, počas ktorej majú byť akceptované vynaložené liečebné náklady, je na základe uvedeného nedôvodný.

7. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie prednesmi sporových strán a listinami. Zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/59/2016 - 214 zo dňa 16.2.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/38/2017-239 zo dňa 19.10.2017 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Dňa 20.7.2011 žalovaný po slovnom konflikte s poškodenými Ing. M. Ha X., nar. XX.X.XXXX, a G. E. E., nar. XX.X.XXXX, týchto fyzicky napadol a spôsobil im zranenia, u T. M. Ha X. pohmoždenie hlavy v záhlaví, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie a podvrtnutie ľavého ramenného zhybu, nadvrtnutie vnútorného zadného stehna, oderky pravého lakťa, pomliaždenie chrbta, opuch úst a zlomenie zuba, pričom sa jedná o súbor ľahkých zranení, ktoré si vyžiadali obmedzenie obvyklého spôsobu života do 35 dní, u poškodenej G. E. E. bol spôsobený otras mozgu I. stupňa, pohmoždenie pravej strany tváre s veľkým podkožným krvným výronom, pomliaždenie hlavy v záhlaví, jedná sa o súbor ľahkých zranení, ktoré obmedzili obvyklý spôsob života u poškodenej v trvaní 35 dní. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2017.

8. Zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenému Ing. M. Ha X., nar. XX.X.XXXX, uhradil žalobca v celkovej výške 100,44 eur. Táto pozostávala z úkonov : dňa 20.7.2011 lekárska služba prvej pomoci náklady 11,16 eur, dňa 20.7.2011 spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky náklady 9,02 eur, dňa 22.7.2011 lekáreň, výdajne, optiky, distribútori náklady 8,74 eur, dňa 29.7.2011 špecializovaná ambulantná starostlivosť náklady 3,60 eur, dňa 29.7.2011 spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 7,30 eur, dňa 1.8.2011 lekáreň, výdajne, optiky, distribútori náklady 41,01 eur, dňa 5.8.2011/22.8.2011 špecializovaná ambulantná starostlivosť 7,20 eur, dňa 5.9.2011 lekáreň, výdajne, optiky, distribútori

náklady 8,57 eur a dňa 5.9.2011 špecializovaná ambulantná starostlivosť náklady 3,84 eur, spolu v sume 100,44 EUR, náklady konania v sume 3,95 eur.

9. Zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenej G. E. E., nar. XX.X.XXXX, uhradil žalobca v celkovej výške 717,57 eur. Táto pozostávala z úkonov: dňa 20.7.2011 lekárska služba prvej pomoci náklady 14,40 eur, dňa 20.7.2011 spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky náklady 22,19 eur, dňa 20.7.2011 až 25.7.2011 ústavná starostlivosť náklady 491 eur, dňa 28.7.2011 špecializovaná ambulantná starostlivosť náklady 9,90 eur, dňa 9.8.2011 spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky náklady 116,85 eur, dňa 9.8.2011 špecializovaná ambulantná starostlivosť náklady 22,12 eur, dňa 16.9.2011 lekárne, výdajne, optiky, distribútori náklady 0,45 eur, dňa 8.12.2011 špecializovaná ambulantná starostlivosť náklady 14,02 eur, dňa 10.1.2012 špecializovaná ambulantná starostlivosť náklady 12,78 eur, dňa 24.2.2012 lekárne, výdajne, optiky, distribútori náklady 0,90 eur a dňa 14.2.2012 špecializovaná ambulantná starostlivosť náklady 12,78 eur, spolu v sume 717,57 eur, náklady konania v sume 0,90 eur.

10. Nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť obom poškodeným si žalobca uplatnil v adhéznom konaní listom zo dňa 14.11.2013, ktorý adresoval Okresnému riaditeľstvu PZ, Obvodnému oddeleniu PZ Prievidza do konania vedeného pod sp.zn. ČVS: ORP-2011/PD-PD-2011, list bol tomuto subjektu doručený dňa 19.11.2013. V adhéznom konaní žalobca uplatnil nárok spolu v sume 819,51 eur. Zároveň sa ako poškodená strana pripojil žalobca k trestnému konaniu v súlade s § 46 Trestného poriadku.

11. Listom zo dňa 9.6.2015 vyzval žalobca žalovaného na úhradu sumy 104,39 eur u poškodeného 1/ a sumy 718,47 eur u poškodenej 2/ s lehotou plnenia 15 dní od doručenia výzvy. Výzva bola doručená žalovanému dňa 16.6.2015.

12. Zistený skutkový stav posúdil súd prvej inštancie podľa § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, § 42 ods. 4 písm. a/, § 3 ods. 2, 3, 4, § 42 ods. 5, 6 zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti v znení účinnom ku dňu začatia sporu a podľa § 415, § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že právna úprava zodpovednosti za škodu vychádza zo všeobecnej zásady občianskoprávneho deliktu. Podľa nej každý, kto privedie vznik škody svojím protiprávnym, a spravidla i zavineným konaním, je povinný spôsobiť škodu nahradit'. Občianskoprávna úprava vychádza z toho, že spôsobenie škody je nežiaducim spoločenským javom, pretože žiadna náhrada za škodu nemôže privediť stav, ktorý tu bol pred vznikom škody. Ide o zákonné vyjadrenie princípu generálnej prevencie, ktoré každému subjektu súkromného práva ukladá povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku fyzických a právnických osôb a ujme na zdraví fyzických osôb. V § 415 Občianskeho zákonníka je vyjadrená povinnosť každého účastníka občianskoprávných vzťahov predchádzať škodám. Ide nielen o povinnosť dodržiavať to, čo je ustanovené zákonom alebo zmluvou, ale aj o povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám (tzv. priorita prevencie), podľa konkrétnych okolností počínať si natoľko obozretne, aby sa nespôsobila škoda. Všeobecná prevenčná povinnosť je záväznou právnou povinnosťou. Jej nedodržanie má pri splnení potrebných predpokladov (nedodržanie prevenčnej povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nedodržaním prevenčnej povinnosti a zavinenie povinného subjektu) za následok vznik občianskoprávnej zodpovednosti za škodu (napr. R16/1980, R 5/1981, R12/1986, R9/1992).

13. Porušením povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka je zároveň porušením právnej povinnosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj v tomto prípade musí byť protiprávne konanie preukázané poškodeným rovnako, ako vznik škody a príčinná súvislosť (tzv. kauzálny nexus) medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou a jej rozsahom, ako následkom týchto príčin. Dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu spočíva na poškodenom. Nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním odporcu a vzniknutou škodou. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že do celej reťaze všeobecnej príčinnosti treba sledovať iba tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Najskôr treba zistiť, či škoda bola spôsobená v zmysle občianskeho práva, potom treba zisťovať existenciu príčin vzniku škody. Súd konkrétne zisťuje - so zreteľom na konkrétnu škodu - či niektorá z týchto skutočností bola príčinou vzniku škody a či skutočnú škodu spôsobila. Ďalším nevyhnutným predpokladom vzniku všeobecnej právnej zodpovednosti za škodu je zavinenie. Všeobecná občianskoprávna zodpovednosť je založená na princípe zodpovednosti za predpokladané (prezumpované) nedbanlivostné zavinenie.

Dôkazné bremeno o tom, že škoda nevznikla zavineným konaním spočíva na škodcovi, ktorý sa môže zodpovednosti zbaviť (exkulpovať) preukázaním toho, že škodu nezavinil.

14. Súd prvej inštancie dospel k právnomu záveru, že žaloba je dôvodná. V zmysle § 42 ods. 4 písm. a/ zákona č. 577/2004 Z.z. má žalobca právo uplatniť voči tretej osobe nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním, čo vyplýva z trestného rozsudku, keď žalovaný konal protiprávne. Dňa 9.6.2015 vyzval žalobca žalovaného na náhradu vynaložených liečebných nákladov v sume 818,01 eur a vzniknutých trov konania 4,85 eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Žalovaný výzvu prevzal dňa 16.6.2015 a žalovanú sumu nezaplatil, čo nebolo v konaní sporné. V prvom rade sa súd prvej inštancie zaoberal vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku. Špecifickou otázkou pri riešení otázky premlčania nároku v konaní o náhradu škody, ktorému predchádzalo adhézne konanie je „spočívanie“ premlčania v súvislosti s uplatnením nároku na náhradu škody v trestnom konaní. Treba posúdiť, či bol nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnený a či poškodený v adhéznom konaní riadne pokračoval. Riadne pokračuje v konaní ten, kto svojimi procesnými úkonmi nebráni jeho náležitému priebehu tak, aby sa toto konanie mohlo skončiť meritórnym rozhodnutím. Je zrejmé, že žalobca v trestnom konaní daný nárok uplatnil dňa 19.11.2013, takže od tohto dátumu najneskôr do právoplatnosti rozsudku tunajšieho súdu č.k. 3T/59/2016 - 214 zo dňa 16.2.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/38/2017-239 zo dňa 19.10.2017 t.j. do 19.10.2017, premlčacia doba neplynula, čo je 3 roky, 10 mesiacov a 29 dní. Trojročná premlčacia doba začala plynúť od zaplatenia nákladov na zdravotnú starostlivosť poškodených, najneskôr od 16.4.2012 a po zohľadnení jej spočívania doby by uplynula dňa 17.3.2019 (3 roky, plus spočívanie 3 roky, 10 mesiacov a 29 dní), námietka premlčania tak nebola dôvodná.

15. Súd prvej inštancie konštatoval, že je nepochybné, že žalobca vynaložil náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného voči jeho poistencom vo výške žalovanej istiny 818,01 eur. Pokiaľ sa žalovaný v rámci procesnej obrany domáhal zamietnutia žaloby v rozsahu presahujúcom 35 dní, ako doby, na ktorú ľahké zranenia u oboch poškodených preukázateľne obmedzili obvyklý spôsob života oboch poškodených, súd prvej inštancie nepovažoval túto obranu za právne relevantnú z dôvodu, že žalobca dostatočne preukázal v rozpise nákladov, ktorý potvrdil aj revízny lekár, rozsah poskytnutej starostlivosti v súvislosti s poškodením zdravia poistencov protiprávnym konaním žalovaného. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalobcu, že za zdravotnú starostlivosť sa nepovažuje len samotný výkon ošetrovania po poškodení zdravia, ale aj diagnostika, či následné kontrolné vyšetrenia za účelom zhodnotenia zdravotného stavu. Nemožno stotožňovať dobu obmedzenia obvyklého spôsobu života s dobou, po ktorú bola poskytovaná poistencom žalobcu komplexná zdravotná starostlivosť. Žalovaný nepreukázal tvrdenie, že finančný nárok v rozsahu 35 dní už žalobcovi uhradil. Náklady vo výške 4,85 eur, ktoré žalovaný nerozporoval, predstavovali poštovné spojené s vymáhaním pohľadávky a podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky.

16. Žalobca je v zmysle § 4 ods. 2 písm. ch/ zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov oslobodený od platenia súdneho poplatku. Súd žalobe žalobcu vyhovel. Žalovaný nie je oslobodený od platenia súdnych poplatkov. O vzniknutej poplatkovej povinnosti žalovaného rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

17. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. Úspešný žalobca by mal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu. Žalobcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd prvej inštancie žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

18. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorým podľa obsahu odvolania, napadol rozsudok v celom rozsahu. Uviedol, že od začatia konania poukazuje na skutočnosť potvrdenú aj znalcom MUDr. Richardom Mackom v znaleckom posudku č. 08/2012, že u poškodenej G. E. trvala doba liečby od 20.7.2011 do 15.2.2012, t.j. 210 dní. Vzhľadom na zranenia ide o veľmi neúmerne dlhú dobu liečby a táto doba sa sumovala s ochoreniami, na ktoré sa poškodená liečila už pred úrazom. Ide o ochorenie bedrovej chrbtice s vystreľovaním bolesti do DK, na ktorú sa poškodená lieči už od r. 2007. RTG vyšetrenie krčnej chrbtice zo dňa 24.4.2012 ukazuje tiež na staré degeneratívne zmeny v oblasti C chrbtice, ktoré nie sú následkom incidentu, poškodená sa lieči na vysoký krvný tlak. Úrazy, ktoré

utrpeľa poškodená pri incidente nemajú bežnú dobu liečenia dlhšiu ako 35 dní. Žalobca nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom, že by žalovaný spôsobil menovanej poškodenie zdravia tak, ako uvádza súd prvej inštancie a doba, za ktorú žalobca požaduje náklady za poskytovanú zdravotnú starostlivosť, nesúvisí s konaním žalovaného. Žalovaný uznáva iba dobu spôsobenú jeho konaním. Žalobca napriek výzvam nevyčlenil túto dobu z celkového vyčíslenia. Náklady za dobu liečenia Ing. M. I. X. v celkovej výške 104,39 eur žalovaný uznáva, k odvolaniu priložil príjmový pokladničný doklad zo dňa 5.10.2018 o zaplatení sumy 104,04 eur - regres a sumy 1,25 eur - trovy konania, spolu v sume 105,29.

19. Žalobca vyjadrení zo dňa 7.11.2018 k odvolaniu žalovaného poukázal na nesprávnu interpretáciu pojmov, ktoré uviedol žalovaný. Do vynaložených nákladov, ktoré žalobca uplatňuje, boli zaradené len náklady, pri ktorých ošetrojúci lekár uviedol úrazovú diagnózu, t.j. primárne otras mozgu, povrchové poranenie vlasatej časti tela, resp. ošetrovanie a vyšetrenie oka, ku ktorému došlo pri útoku žalovaného. Žalobca sa pridrižiava tvrdení uvedených v žalobe a vo vyjadrení odporu žalovaného. Vo vyjadrení žalobca potvrdil, že dňa 5.10.2018 žalovaný uhradil časť vynaložených nákladov v sume 104,04 eur a v sume 1,25 eur.

20. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené žalovanému dňa 11.12.2018. Žalovaný ďalšie vyjadrenie (odvolacia replika) vo veci nepodal.

21. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spíňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

22. Konanie žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 818,01 eur začalo dňa 18.2.2016 doručením žaloby súdu prvej inštancie za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (§ 82 ods. 1 O.s.p.).

23. V odvolacom konaní postupoval odvolací súd v súlade s prechodným ustanovením § 470 ods. 1 CSP podľa tohto zákona, pričom v súlade s § 470 ods. 2 CSP posudzoval procesné podmienky, úkony súdu a strán sporu do 30.6.2016 podľa v tom čase platného a účinného zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov. Odvolací súd tak rešpektuje základné princípy CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov a naplnenie princípu právnej istoty odvolacieho konania, ktoré začalo za platnosti a účinnosti skoršej úpravy procesného práva (článok 2 ods. 1, 2 CSP).

24. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nezistil dôvod na zopakovanie alebo doplnenie dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Vychádzal zo skutkových zistení ustálených v konaní súdom prvej inštancie (§ 383 CSP).

25. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednávania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

26. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade

so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach a zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti žalobe vyhovel.

27. Odvolací súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti skutkových a právnych záverov vyjadrených v napadnutom rozsudku uvádza, že rozsudok súdu prvej inštancie má všetky náležitosti riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie sa jasným a zrozumiteľným spôsobom vyjadril k nároku uplatnenému žalobcom a k použitej obrane žalovaného, zdôvodnil dôvody, na základe ktorých tento nárok žalobcovi priznal a žalobe vyhovel. Pri aplikácii § 387 ods. 2 CSP nie je odvolací súd povinný vo vzťahu k odvolacím dôvodom opätovne zopakovať tie isté skutkové a právne závery, ktoré už vyjadril v napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie a s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, keď je postačujúce na ne len odkázať (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 350/2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005). V súlade s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky dal súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku odpoveď na podstatné a právne významné okolnosti dané v sporovej veci. Vo vzťahu ku konaniu pred odvolacím súdom a k odôvodneniu rozsudku odvolacieho súdu je potrebné poukázať na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 115/2003 z 3. júla 2003, z ktorého vyplýva, že ani odvolací súd nemusí dať odpoveď na každý odvolací dôvod, ale len na ten, ktorý má pre vec podstatný význam. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/2005 zo 16. marca 2005 „... odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

28. Podstatným tvrdením žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní bolo tvrdenie, že aj znalec MUDr. Richard Macko v znaleckom posudku č. 08/2012 potvrdil, že u poškodenej G. E. E. trvala doba liečby od 20.7.2011 do 15.2.2012, t.j. 210 dní, a vzhľadom na zranenia ide o veľmi neúmerne dlhú dobu liečby a táto doba sa sumovala s ochoreniami, na ktoré sa poškodená liečila už pred úrazom. Ide o ochorenie bedrovej chrbtice s vystreľovaním bolesti do DK s liečením už od r. 2007 a RTG vyšetrenie krčnej chrbtice zo dňa 24.4.2012 ukazuje tiež na staré degeneratívne zmeny v oblasti C chrbtice, ktoré nie sú následkom incidentu, poškodená sa lieči na vysoký krvný tlak. Úrazy, ktoré utrpela poškodená pri incidente nemajú bežnú dobu liečenia dlhšiu ako 35 dní. V tejto súvislosti žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom, že by žalovaný spôsobil menovanej poškodenie zdravia tak, ako uvádza súd prvej inštancie a doba, za ktorú žalobca požaduje náklady za poskytovanú zdravotnú starostlivosť, nesúvisí s konaním žalovaného. Žalovaný uznáva iba dobu spôsobenú jeho konaním.

29. Vychádzajúc z obsahu spisu, skutkového stavu zisteného a preukázaného vykonaným dokazovaním, vrátane vyjadrení strán sporu ako prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, je odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, toho názoru, že náklady vyložené žalobcom na zdravotnú starostlivosť oboch poškodených, najmä poškodenej G. E. E., nar. XX.X.XXXX, u ktorej žalovaný namietal dobu liečenia presahujúcu dobu 35 dní ako dobu, ktorá nesúvisela s poškodením zdravia zavineným konaním žalovaného pri incidente dňa 20.7.2011, uplatňuje žalobca proti žalovanému dôvodne. Súd prvej inštancie v odseku 10. druhá a tretia odrážka odôvodnenia uviedol časovú a vecnú špecifikáciu úkonov poskytnutých na zdravotnú starostlivosť poškodených, ktorých vykonanie mal preukázané z vyčíslenia nákladov potvrdených revíznou lekárkou žalobcu MUDr. M. K.. Odvolacie tvrdenie žalovaného smeruje k ochoreniam poškodenej existujúcim pred úrazom spôsobeným protiprávnym konaním žalovaného. Pri hodnotení odvolacieho tvrdenia vychádzal odvolací súd zo skutočnosti, že žalovaný v odvolacom tvrdení neuvádza žiaden súvis s výkonmi poskytnutej zdravotnej starostlivosti poškodenej, ktoré zohľadnil súd prvej inštancie pri hodnotení uplatneného nároku v spore, s ochoreniami, ktoré namieta v odvolaní a neuvádza, ktoré konkrétne preukázané výkony v tejto súvislosti namieta. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že potreba vykonania úkonov pri poskytnutí zdravotnej starostlivosti poškodenej bola odsúhlasená revíznou lekárkou ako osobou na to odborne spôsobilou. Preto všeobecné odvolacie tvrdenia žalovaného vo vzťahu k časovému a vecnému poskytnutiu lekárskeho výkonov v rámci poskytovanej zdravotnej starostlivosti neobstoja. Na tejto skutkovej situácii nič nemení ani

skutočnosť, že lekárske výkony boli poškodenej poskytované po dobu dlhšiu ako 35 dní. Lekárske výkony pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti sú poskytované individuálne a táto individuálnosť patrí do kompetencie každého ošetrojúceho lekára. Pokiaľ žalovaný v odvolaní tvrdil, že ide o veľmi neúmerne dlhú dobu liečby a táto doba sa sumovala s ochoreniami, na ktoré sa poškodenej liečila už pred úrazom, pričom ide o ochorenie bedrovej chrbtice s vystreľovaním bolesti do DK (od r. 2007) a RTG vyšetrenie krčnej chrbtice zo dňa 24.4.2012 ukazuje tiež na staré degeneratívne zmeny v oblasti C chrbtice, ktoré nie sú následkom incidentu a poškodenej sa lieči na vysoký krvný tlak, odvolací súd uvádza, že v znaleckom posudku č. 08/2012 zo dňa 26.6.2012 podanom a vypracovanom znalcom MUDr. Richardom Machom vo veci prečinu ublíženia na zdraví na základe uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prievidzi, úradu justičnej a kriminálnej polície, odborom skráteného vyšetrovania zo dňa 17.5.202 v konaní ČVS: ORP-2011/PD-PD-2011Ta, v časti, ktorá sa týka poškodenej G. E. E., nar. XX.X.XXXX, znalec okrem iného uvádza priebeh liečenia poškodenej od 20.7.2011 do 11.5.2012 a že dňa 24.4.2012 bolo vykonané neurologické vyšetrenie stavu po otrase mozgu s doporučením RTG chrbtice, ktoré bolo aj dňa 24.4.2012 vykonané a dňa 11.5.2012 bolo vykonané v súvislosti s bolesťami chrbtice rehabilitačné vyšetrenie. Náklady uhradené žalobcom na tieto výkony poskytnutej zdravotnej starostlivosti neboli predmetom uplatnenia v spore. Odvolací súd nezistil v odvolacom konaní na základe odvolacieho tvrdenia žalovaného žiaden skutkový dôvod na odklon od názorov a záverov, ktoré vyslovil súd prvej inštancie v odseku 16. odôvodnenia rozsudku a na tieto opätovne odkazuje s dôrazom na názor, že nemožno stotožňovať dobu obmedzenia obvyklého spôsobu života s dobou, po ktorú bola poisťencom žalobcu poskytovaná komplexná zdravotná starostlivosť. Žalobca pri plnení zákonnej povinnosti podľa § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach poskytnutej poisťencom - poškodným, ktorých postavenie poisťencov vyplýva z § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, za súhlasu revízneho lekára zdravotnej poisťovne, uhradil zdravotnú starostlivosť za zdravotné výkony súvisiace s úrazmi zapríčinenými protiprávnym konaním žalovaného. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, konštatuje, že podľa § 42 ods. 4 písm. a/ zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti v spojení s § 415 v spojení s § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je uplatnenie jeho nároku na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť proti žalovanému dôvodné čo do základu aj čo do výšky.

30. Po vyhodnotení podstatného odvolacieho tvrdenia odvolací súd konštatuje, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu, z dôkazov vykonaných v prvoinštančnom konaní a dávajú dostatočný podklad vo výroku I. jeho rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu.

31. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu ako aj u žalovaného. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. Žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu patrí podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania. Z dôvodu, že žalobcovi nevznikli žiadne trovy, súd prvej inštancie náhrady týchto trov žalobcovi nepriznal.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie konštatuje, že v odvolacom konaní žalobcovi žiadne trovy nevznikli a z tohto dôvodu odvolací súd žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Pri rozhodovaní o nároku žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania uplatnil odvolací súd čl. 4 ods. 2 základných princípov CSP a na rozhodnutie aplikoval princíp racionálneho zákonodarcu. O nároku na náhradu trov konania žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcou. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní a podľa obsahu spisu je zrejmé, že úspešnej strane sporu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP (procesná ekonómia) rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď žalobcovi žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. Danou problematikou sa zaoberalo aj občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení č. 15 zo dňa 9.10.2018 a

prijalo právnu vetu podľa ktorej, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).